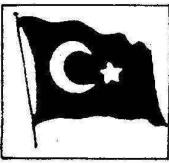
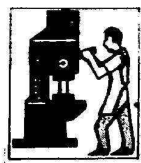

İşçi Gazetesi

Sayı 19 11.7.1974 ÖRGÜTLENME MÜCADELEMİZİN İLK ADIMIDIR Masrafı: 30 Pf.

Türkiye'deki çocuklarımız için
ÇOCUK PARASI ALAMIYORUZ

F. Almanya hükümeti Vergu Reformu adına (şimdiye kadar aldığımız) çocuk paralarına göz dikti. Tasarı kanunlaşırsa, yabancı işçiler Almanya'da olmayan çocukları için yardım alamıyacaklardır.

Tasarı özellikle biz Türkiyeli işçilerin haklarına saldırı niteliğindedir. Çünkü yabancı işçiler içinde, daha büyük oranlarda çocukları kendi ülkelerinde olanlar, bizleriz.

Kanun teklifi, Çocukparalarında değişik, Vergide ise eşit ödeme öngörüyor. Kısacası, çocuk parası alamadığımız gibi, bundan böyle daha fazla vergi ödeyeceğiz.

Hep bildiğimiz gibi, Almanya son bir iki yıldır ekonomik kriz içinde bocalıyor. Kriz sadece Almanya'yı kapsamıyor. Bütün diğer kapitalist ülkeler aynı kriz, aynı kapitalizm çıkmazı içindeler. Görüp, duyduğumuz bütün siyasî buhran, skandal ve iktıdar değişiklikleri hep bu genel krize bağlı. Ondan kaynak alıyor.

Son iki senedir içinde yaşadığımız; işten çıkarmalar, yeni iş bulamamamız, günbegün artan hayat pahalılığı.. hep bizleri, işçileri zor durumda bırakıyor. Fedakârlıklar hep biz işçilerden isteniyor. Simdi de kambur üstüne kambur alan yine biz olacağız. Krizin yükü yine bizim sırtımıza yüklenmeye çalışılıyor.

Anlaşılan biz gayrı yeter deyip hep birlikte, kendi haklarımız için doğrulmadıkça haksızlık, baskı, adaletsizlik devam edecek.

Bütün Almanya çapında, yabancı işçiler bu haksızlığa karşı seslerini duyurmaya başladılar bile. 13 Temmuz günü Bonn'da bir yürüyüş oldu. Türkiyeli işçiler, TDF'ye bağlı dernekler aracılığıyle sürdürülen kampanyalarda imza topluyor, toplantılar ve yürüyüşler düzenliyorlar.

Bu haksızlığı önliyebilmek için bütün yabancı işçiler, kendi aralarında olduğu kadar, Alman kardeşleriyle de kenetlenmiş, dayanışma içinde mücadele ediyorlar. Bizler de açılan kampanyalara katılalım, bütün gücümüzle karşı duralım ki:

BİZİ DE EL KAPISINDA KÖLE BELLETMİYELİM
ELELE VERELİM. HAKLARIMIZI ÇİĞNETMİYELİM!

türkiye sosyalist işçi partisi
TSİP KURULDU
parti bütün sosyalistleri saflarına çağırıyor

Uzun zamandır süre gelen Sosyalist Parti tartışmaları 22 Haziran 1974 de yeni bir biçim aldı. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi (TSİP) kuruldu. Partinin kurucuları arasında işçiler çoğunlukta.

Parti'nin kurucuları yaptıkları açıklamada:

"Sosyalist Parti'nin kurulması, bir kısım kişilerin sübjektif istekleri değil. toplumun ve demokrasinin gerçek bir ihtiyacıdır... Sosyalist Parti demokrasiyi ve demokratik cepheyi zaafa uğratmaz, tersine güçlendirir." demişlerdir.

TSİP'in kuruluşu, yurtta özellikle işçi kitleleri arasında sevinçle karşılanıyor. Merkez Yürütme Kurulu, yaptığı açıklamada, belirli bir plân dahilinde bütün yurtta teşkilâtlanmaya girişildiğini belirtti. Plâna göre öncelik büyük şehirlerde. İstanbul, Ankara, İzmir gibi illerde Parti il teşkilâtlarının şimdiden kurulduğu açıklandı.

Parti'nin kuruluşu yurt dışındaki işçilerimiz arasında da olumlu yankılar yarattı. Parti hakkında geniş bilgi olmamasına rağmen, T.S.İ.P. sempati ile karşılandı.

Federasyonumuz TDF Merkez Yönetim Kurulu da Parti Başkanlığına bir kutlama ve başarı mesajı gönderdi. Mesajda özetle şöyle denilmekte:

"TDF olarak kuruluşunu sevinçle karşıladığımız T.S.İ.P. Türkiye işçi sınıfına, emekçi halkımıza ve el kapılarında sömürülmeye sürülen bizlere uğurlu olsun."

KRİZ Devam Ediyor

Bir yanda hayat pahalılığı günden güne artarken, ötede işten çıkarmalar gittikçe yaygınlaşıyor.

- Rüsselsheim Opel Fabrikasından 2500 işçiye çıkış verildi. Daha 550 işçinin çıkarılacağı açıklandı.
- Bochum Opel Fabrikasından 800 işçi tazminatlı çıkış aldı. Fabrika yetkilileri daha 1000 işçinin çıkış alabile-

▷ Devamı 3. sayfada

TSİP'ten ne bekliyoruz?

22 Haziran günü Türkiye Sosyalist İşçi Partisi (TSİP) kuruldu.

Yurdumuzdan uzakta da olsak, bir siyasî Partinin kuruluşu, hem de biz İşçiler adına kuruluşu, hepimizi çok yakından ilgilendiriyor, ilgilendirmelidir. Niçin?

Kendimizden pay biçelim. Şimdiye kadar birçok siyasî partiler ve onların hükümetlerini gördük. Onların politikaları yüzünden, bizler bir milyon insan gurbet ellere, ekmek kavgasına sürüklenmedik mi? Vatanımızda işimiz, imkânımız olsaydı, ne işimiz vardı buralarda? Geldik, kurtulduk mu? Ne gezer.. Türkiyemizde iş, çalışma, yaşama imkânı olsa, dönmez miyiz?

Peki, biz buralara sürüldük te, memlekette kalanlarımız rahata kavuştu mu? Kısacası, sefalet ve perişanlık her yerde devam ediyor, bizler için.

O bakımdan, İşçiler adına bir Parti mi kuruldu? Bu en önce biz işçileri ilgilendiriyor.

Soralım kendi kendimize. İşçilerin bağımsız siyasî Partilerinin olmayışı kime yarıyor? Kime yaradı şimdiye kadar? Bir sözcükle, bizi, halkımızı sömürmek, yurdumuzu talan etmek isteyen bir avuç yerli-yabancı parababasına yaradı.

Bu bir avuç insan nasıl milyonlarca Halk yığınlarımızı sömürebiliyorlar? Öyle hep beraber bir tükürsek hepsini tükürükle boğabileceğimiz bu parababaların n kerameti nerede?

▶ Devamı 4. sayfada

İSKENDERUN'DA BÜYÜK İŞÇİ DİRENİŞİ

✻ Patronların kanlı sömürüsü 396 işçinin ölümüne sebeboldu

✻ TDF başbakana ve demokratik örgütlere çağrıda bulundu

"Elbistan'ın Alişar köyünden vasıfsız işçi Ali, yüksek yerde gözünün karardığını söylemesine rağmen, 185 metre yükseklikteki bacada çalışmaya zorlandı. Bir kalıbı yerleştirirken korktuğu başına geldi. Ama son anda bir boru parçasına tutundu. Asılı kaldığı boru parçasında 12 dakika çırpınıp dayandı... Takatı tükendi sonunda. Bıraktı kendini boşluğa. Ne miğfer vardı başında, ne emniyet kemeri belinde. Patron vermemişti. Patronun adamları koştular hemen. Ali'nin cansız bedenine taktılar kemeri. "Baca uzmanıydı" diye de rapor verdiler. Haksız çıkmamak için."

Yukardaki olayı İskenderun Demir-Çelik inşaatında çalışan işçiler anlattı. 1970'de başlıyan inşaatta "İş kazası" kurbanı 396 kardeşimizden birinin acı sonu işte böyle oldu. Suçlu: inşaatın ihalesini paylaşan 45 kadar müteahhittir. Ellerini kollarını sallaya salına gezmekte, utanmadan "İş kazası" sayısının normal olduğunu ilân etmektedirler gazetelerde.

▷ Devamı 3. sayfada

konsoloslukta neler oluyor

TARAKÇI YÖNETİMİNDEKİ FRANKFURT BAŞKONSOLOSLUĞUNDAN İŞÇİLERİMİZ İLLALLAH DİYOR. HER GEÇEN GÜN ŞİKAYETLER ARTIYOR. Birkaç örnek:

- Da[illegible]adt'tan K.T. adındaki [illegible]ız, çocuklarına baksın diye kaynanasını getirtecek. Davet yapmak üzere kon-

▷ Devamı 4. sayfada

SİVASİ TUTUKLULAR AF EDİLDİ

Bir süre önce 20 MSP'li diğer gerici partilerle birleşerek, siyasî tutukluları Af dışı bırakmışlardı. CHP'nin müracaatı üzerine, 2 Temmuz günü konuyu görüşen Anayasa Mahkemesi, Af kanununun "istisnalarla ilgili" 5. maddesinin Meclisteki son görüşülmesinde usulsüzlük yapıldığını tespit etti ve bu maddenin (a) bendini iptal etti.

Anayasa Mahkemesinin, Anayasaya dürüstçe bağlı kalarak verdiği karar, Türkiye'de demokrasi ve özgürlük kavgasında değerli bir adım oldu ve büyük sevinç yarattı. Yurdun çeşitli yerlerinden Mahkemeye teşekkür ve kutlama telgrafları yağıyor.

Şimdi sayıları 4-5 bin kadar olan siyasî tutuklu ve sanıklar bu aftan yararlanacaklar. Bu şekilde, içte ve dışta gerici güçlerin Türkiye'yi bir zulüm ve istibdat ülkesi haline getirme çabaları ağır bir darbe yemiş oldu.

Ama onların çabaları durmıyacaktır. Yeni durumlara göre yeni plânlarını uygulıyacaklardır. Onun için, en başta biz işçiler ve işçi gönüllüleri, uyanık ve dikkatli olmalıyız. Geçmişin acı tecrübelerini akıldan çıkarmamalı, her türlü maceracılığın ve dağınıklığın son bulması için çalışmalıyız.

Bu kararla tahliye olacak: Mamak, Selimiye, Sağmalcılar, Adana, Niğde, Sakarya, Diyarbakır ve diğer cezaevlerindeki kardeşler.. Hepinize geçmiş olsun.

şamar
ECEVİT'E CEVAP

NATO Toplantısına katılmak üzere Ecevit uçakla Brüksel'e gidiyordu. Almanya'da çalışan işçilerle ayrı ayrı ilgilenip hal hatır soruyordu. İşçilerden birine:

— Ee, nasılsınız bakalım, işler nasıl? diye sordu.

İşçi kardaşın cevabı:

— Nasıl olacak? İşçiyik, çalışıyok, daha ne kadar sürecek?.....

İSKENDERUN'DA İŞÇİ

▷Baştarafı 1. sayfada

Öte yanda, 200'e yakın işçi kardeşimiz tutuklu. İskenderun'da Payas'da işçi avı sürüyor. Bu yiğit kardeşlerimizin suçu: İş emniyeti için direnmek.

İşsizlik, pahalılıktan kıvranıp Van'dan, Erzurum, İspir, Tunceli, Patnos, Orta Anadolu'dan İskenderun'da ekmek parasını çıkarmaya gelen binlerce vatandaşımız, hemşehrimiz, duyulmadık bir ücrete her gün ölümle pençeleşiyordu. 30 lira yövmiyeye günde 10 saat çalışma.. Pazar, bayram tatilleri hak getire.. Hiç bir sıhhî teçhizatı olmıyan barakalarda adım atacak yer yok.

Gözlerini kâr hırsı bürümüş azgın sömürücü müteahhitler çetesi, ceplerini daha

şişirip, enselerini daha kalınlaştırmak için 250 liralık bir emniyet kemerini bir yurttaşımızın canından kıymetli buluyordu.

AMA BIÇAK KEMİĞE DAYANDI.. İşçiler, hemen hemen beş günde bir, bir arkadaşlarının yükseklerden düşüp öldüğünü gözleriyle görüyorlardı. Bilinçlenip Yapım-İş Sendikasında örgütlendiler.

1970 Büyük İşçi Direnişi yıldönümü 16 Haziran'da 14 bin 600 yapı işçisi tek vücut direnişe geçip yürüdüler. Haklı isteklerini haykırdılar. Kan emici patronların cevabı, 200 işçinin işine son vermek oldu.

Yılmadı kardeşlerimiz. Direnişi sürdürdüler.

İşçilerin kararlılığı karşısında patronlar gemi iyice azıya aldılar. Hatay Vâlisi grevi kanunsuz (!) ilân etti.. Patron köpekleri kamyonları işçilerin üzerine sürdüler... Yetmedi. Polisi, jandarması saldırtıldı. Kendini bilmez albayın biri, işçiyi askere kırdırtmaya kadar vardırdı işi. 45 işçi yaralandı.

Devlet Güvenlik Mahkemesi 200'e yakın işçiyi tutukladı. Şehirde işçi avı sürüyor. Karakolda dayak yiyen bir kardeşimiz can verdi.

Yiğit İskenderun işçilerinin direnişi bir defa daha gösterdi ki, işçi sınıfı kendi örgütlerinde birleşip direndiğinde yenilmez bir güç olmaktadır.

TDF Başbakan Ecevit'e bir mektup göndererek hükümetin tutumunu kınamış, tutuklanan işçilerin derhal serbest bırakılmasını, gerici İskenderun Vâlisinin görevden alınmasını istemiştir.

TDF ayrıca Anti-Faşist Güçbirliği Koordinasyon Kuruluna ve DİSK'e aynı yönde eylem için çağrıda bulunmuştur.

İŞÇİ SINIFIMIZIN EKMEK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİNİ HİÇBİR BASKI VE TERÖR DURDURAMIYACAKTIR.

KRİZ DEVAM

▷Baştarafı 1. sayfada

ceğini bildirdi.

- Volkswagen fabrikalarında Ağustos'ta 50.000 işçiye kısa çalışma uygulanıyor. Haziran ayı içinde, yarıdan çoğu yabancı işçi olan 3481 işçiye tazminatlı çıkış verildi. Wolfsburg'daki VW fabrikası kapatılacak. Böylece Wolfsburg'da 10.000 işçi daha işlerinden olacaklar.
- Gelsenkirchen'de Küpperbusch-AG fabrikasında bir haftalık kısa çalışma uygulanacağı açıklandı. 3000 civarında işçi kısa çalışmadan etkilenecek...

Eğer ülke kapitalist ise, Almanya veya Türkiye, biz işçiler için değişen birşey yok: İŞSİZLİK ve PAHALILIK... Hor görülme, dil problemi, gurbetlik te cabası...

KÜBA'DAN

PEPE'NİN DEVRİMLE DEĞİŞEN HAYATI

Pepe 10 yaşındaydı. Küba'da devrim patlamadan ve Küba'nın çehresi değişmeden önce, Pepe hiçbir şey bilmiyordu; okul nedir, kitap nedir?.. Pepe dağların arasında yaşıyordu, ailesi kahve ekiyordu. Kahveyi katırlarla kendilerine en yakın köye getirip, orda satıyorlardı. Fidel Castro'nun adını ilk olarak orada duymuştu. Kurtuluş Ordusu'nun askerlerini ilk olarak orada tanımıştı.. Ülkeyi sömürücülerden kurtaran Kurtuluş Ordusu askerlerini.. Askerler çocuklar için bir okul inşa etmişlerdi.

Pepe ve diğer çocuklar şimdiye kadar taştan yapılmış evler görmemişlerdi. Gördükleri: yapraklardan ve kamışlardan derme çatma yapılmış kulübelerdi. Okul başladığı sıralarda, okula gidip gelmek ve öğrenmek çocuklara zor geliyordu. Böylece bir yıl geçti. Bir yıl biter bitmez çocuklar artık okuma yazmayı iyice öğrenmiş bulunuyorlardı. Okul müdürü, en çalışkan 50 talebeyi seçerek, onlara: "Siz okuma yazmayı iyi öğrendiniz. Bunu okulumuzda yer bulamayan diğer çocuklara ve gençliklerinde okula gidememiş olan yaşlılara öğretmelisiniz. Bugün-

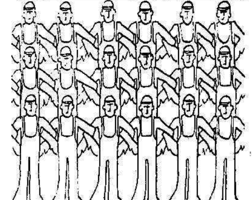

den itibaren, herbiriniz çalışkan birer öğretmensiniz."

Pepe de bunların arasında idi. Pepe ve arkadaşları o günden itibaren ABC'yi öğretmek için, dağlar taşlar aşarak en ücra dağ köylerinden, en kuytu orman köylerine kadar gittiler. Her gittikleri yerde, kendi yaşıtlarına ve babalarına, dedelerine, ninelerine okuma yazma öğrettiler.

Bugün sosyalist Küba'da okuma yazma bilmemek diye birşey yoktur artık.

"Unsere Zeit" gazetesinden

röportaj

BİR İŞÇİ HASTAHANEDE

Darmstadt Städtische Krankenhaus 20'nci Station'dayız. Burada NECATİ KARAKAYA isimli işçi arkadaşımız yatıyor. Kendisini bize tanıttı: 42 yaşında.. Konya Seydişehir'den.. Üç çocuk babası.. 4 senedir Almanya'da.. Wixhausen'deki bir Kanal firmasında çalışıyor ve tarlaların ortasında bir barakada kalıyormuş. Firmasında başka Türk işçisi yok...

Başlıyoruz konuşmaya:

— Geçmiş olsun Necati arkadaş!

— Teşekkür ederim.

— Hayırdır inşallah! Burada bulunmanızın sebebi nedir?

— Kanal inşaatında çalışırken ayağıma boru düştü. Bilek kemiğim parçalanmış... Ayağımı kasığıma kadar alçıya aldılar. Beş haftadır buradayım.

— Ziyaretçiniz geliyor mu?

— Uzak bir yerde hemşehrim vardı; ona yazdım, o geldi. Başka kimsem yok.

—Hastahanede iyi bakıyorlar mı? Muamele nasıl?

— Nasıl olacak!.. Yabancı işçi değil miyiz? Aşağı yukarı hepimize yapılanın aynısı. Geçen hafta geldiler: "Seni buradan çıkaramalıyız. Ayağının tedavisi 7-8 hafta sürer. Bu zaman zarfında senin yatağın bize başka hastalar için lâzım" dediler. Bana dışarıda bakacak kimsem yok, alışverişe gidemem, kırın ortasında bir barakadayım, dedim ve çıkmadım.

Duyuşuma göre, buradan Darmstadt Türkdanış'ına telefon etmişler, beni buradan çıkarmak istemişler. O da şöyle cevap vermiş: "Tedavi ve muhtaç bir İşçimizi hastahaneden çıkaramazsınız. Bu arkadaşımız böyle günler için Hastalık Sigortasına para ödedi." demiş.

Gene sonradan öğrendiğime göre, Türkdanış memuru bazı gazete ve radyo muhabirlerine telefon etmiş. Muhabirler de hastahaneden bilgi istemişler. Bundan sonra beni çıkarmak için herhangi bir zorlama yapılmadı.

— Bizden herhangi bir isteğiniz var mı?

— Hepinizin sağlığını istiyorum. Almanya'daki tüm işçi kardeşlerime İŞÇİ GAZETESİ ile selâmlarımı duyurun.. Elbet bu günler böyle kalmaz. Bizden yana olanları, bize karşı olanları yavaş da olsa tecrübemizle anlıyoruz.

Burada doktorlarla anlaşamıyorum. Benim durumumu bir soruverin.

Doktordan durumu sorduk. Bize de, bir yer bulup, Karakaya'nın buradan çıkarılmasını istediler. Ama şayet yer bulunamazsa, Karakaya o hastahanede, yürüyüp kendi işini kendisi halledinceye dek çıkarılmıyacak.

Acil şifalar dileyerek, arkadaşımızın yanından ayrıldık.

*** Hikâye ***

BOŞANMA DAVASI

Berlin'den işçi BAHTİYAR

İçel'e bağlı Silifke'nin yaylâlarında doğup büyümüştü. Esmer, uzun boylu, güçlü kuvvetli delikanlıydı. Oraların efesiydi doğrusu. Hapishanelerde yatıp çıkmıştı. O muhitte Deli İmir diyorlardı adına. Erken evlilik, çocuğun çabuk çoğalmasına sebep oldu.

Artık yaylâlarda geçim zorlaşmıştı. Çok fakirleşmişti Deli İmir. Göç etmeye karar verdi. Ama nereye? Düşündü, taşındı. Buldu komşudan iki Deve, yükledi göçü. Kattı çocukları heybelerin gözüne, eşyalarla birlikte. Taşındı Karaman'ın Serelek köyüne. O zaman çocuk henüz azdı: 8 tane.. İş aradı, orada da iş yoktu. Aylığı 150 liraya bir kavak bahçesi beklemeye başladı. Bahçenin damına soktu 8 çocuğu. Şükür dedi, şimdilik. Orada bir adamla tanıştı. Almanya'da çalışıyordu bu adam. Arasıra izine gelip gidiyordu. Deli İmir arkadaş oldu bu adamla. Adı Bahtiyar'dı. İbralalıydı kendisi, fakat orada bir çiftlikte oturuyordu. Deli İmir Bahtiyar'ın iyi ve kötü günlerinde dostluğunu kesmedi.

Yıllar ilerledi. Deli İmir'in yaşı kırkın üzerine çıkarken, çocuk sayısı tam on iki oldu. Şaşırmıyalım: On iki.. Durumu felâketti Deli İmir'in. "Ben, dedi bir anda, Almanya'ya turist gideceğim. Orada iyi bir dostum var. O da bana anlatırdı, Almanya'da turist olmanın rezilliği ol-

duğunu. Ama varınca, beni kaldırıp atacak değil ya. Mutlaka bir işe yerleştirir. Kendisi Almanca bilir. Hele mektup yazıp varıyorum diyeyim."

Yazdı Deli İmir, döktü tüm dertlerini Bahtiyar'a. İşin olmadığından, durumun perişan olduğundan yazdı. Yazdı aklına geleni. Netice, ben varıyorum, dedi. Bahtiyar'dan cevap geldi: "Zin-

har, diyordu, burada durumlar çok kötü, iş bulunmaz, sakın gelme." yazıyordu. Gelen cevapta Deli İmir hic dinlemedi bile bu mektubu. Çünkü

mecbur olmuştu, yokluktan yurdu terketmeye. Yazdı bir mektup daha: "Şu tarihte İstanbul'dan uçuyorum." Aldı mektubu Bahtiyar, başladı düşünmeye.

Deli İmir Alman hududundan döndeilme korkusundan aldı bileti taa Danimarka'ya. Uçtu önce Danimarka'ya. Girdi oradan Almanya'ya. Sora sora geldi Münih'e. Deli İmir'in tahmini doğru çıktı. Bahtiyar daha önceden Münih'e gelmiş, bekliyordu Deli İmir'i. Beklemezse olmazdı, çünkü arkadaştılar. Buluştular Münih'in Bahnhof'unda, konuştular uzun uzun. Bir hafta iş aradılar. Yok. İkinci hafta, bir iş buldu Deli İmir'e Bahtiyar. Saat ücreti 5.- DM idi. Oda yok, sigorta yok, tüm sosyal haklardan mahrumdu Deli İmir. On iki çocuğun kaderi 5.- DM'a bağlıydı.

İşveren diyordu: "Ben saatina iyi çalışırsa 5. DM veririm. Ancak benim işte çalıştığını da kimseye söylemesin." Bahtiyar: "Olur" dedi şefe.. Sevindi. Söz verdi. Deli İmir'in işlerini düzeltip Berlin'e geri döndü. Deli İmir orada üç ay çalıştı. Bir Cuma akşamı, şef hesabını getirip, fazla işinin kalmadığını, başının çaresine bakmasını, Pazartesi günü işe gelmemesini işaretle anlattı. Deli İmir yine aldı eline kâğıdı kalemi, yazdı aklına geleni, anlattı tüm dertlerini Bahtiyar'a. "Avradın çulunu satmıştım, onu bile kazanamadım!" dedi.

Devamı gelecek sayıda

amerikan emperyalizminin maşası

YUNAN CUNTASI NE İSTİYOR?

Ege denizinde petrol arama sorunundan çıkan anlaşmazlık ve gerginlik devam ediyor.

Geçtiğimiz hafta Yunan Cuntası, Ecevit'in sorunu müzakere yoluyla çözme teklifini reddetti. Cunta, gerek radyo ve televizyon aracılığıyle, gerekse basın yoluyla Yunan halkını Türkiye aleyhine kışkırtmaya devam ediyor.

Bizim parababalarının emrindeki kimi basınımız da aynı görevi yerine getirmeyi ihmal etmiyor. Bir yandan halkımızı tahrik ederken, öte taraftan bu konuda barışçı ve kararlı bir politika güden hükümeti yıpratmıya çalışıyor.

CUNTA'NIN AMACI NE?

Biliyoruz, Yunanistan'da faşist bir askerî cunta 1967 yılından bu yana zorla iktıdarını sürdürmektedir. Yunan halkı her türlü baskı ve terör altında tutuluyor. Buna karşı işçi sınıfı ve halk giderek artan bir biçimde direniyor... Cunta ise, bu direnişi, dikkatleri başka yöne çekerek, yâni milliyetçi hisleri tahrik edip halkları birbirine düşman etmeye çalışarak hafifletmek istemektedir.

ESAS KÂRLI ÇIKANLAR

Bu çatışmayı muhakkak ki uluslararası tekelci şirketler ve onların emperyalist devletleri alttan alta kışkırtıyorlar. Bu kışkırtma sonucunda, Yunanistan ve Türkiye emekçilerinin alınteriyle yarattığı değerlerin milyarlarca liralık kısmı ile yeni uçaklar, tanklar, gemiler satın alınıyor.

Görüldüğü gibi, bir taşla birkaç kuş birden vurma hesabı yapılıyor. Bir yanda Ecevit hükümeti vaadlerini yerine getiremiyecek ve sağcı gerici muhalefet tarafından yıpratılacak.. Öte yandan Yunanistan'da Cunta, geçici bir dönem için de olsa durumunu kuvvetlendirecek.. Bu arada milyarlar silâh fabrikatörlerinin cebine akacak...

BİZE DÜŞEN GÖREV

Bize, yâni Türkiye ve Yunanistan işçi sınıflarına ve emekçi halklarına düşen görev, her türlü savaş kışkırtıcılığına karşı çıkmak ve meselenin barışçı yollardan çözümü için hükümetlere baskı yapmaktır.

Halklar birbirinin düşmanı olamaz.

FRANSA İŞÇİ ALIMINI DURDURDU!

3.7.1974 de toplanan Fransız hükümeti yabancı işçi sorununu görüştü. "Yeni yabancı işçi politikası" izliyeceğini açıklıyan Giscard hükümeti Ekim ayına kadar yabancı işçi almayı durdurmuştur. Bu süre içinde hükümet "yeni politika" sını tespit edecekmiş.

Doktor paralarının arttırılacağından, turist işçilere karşı sert tedbirler alınacağından, oturma ve çalışma müsaadesi formalitelerinin basitleştirileceğinden söz ediliyor.

Kodaman parababalarının temsilcisi Giscard hükümetinin yuvarlak ve kesin olmıyan açıklamaları elle tutulur hiç bir çözüm getirmiyor.

CGT (SJT) sendikası yayınladığı bildiride, hükümetin aldığı kararın gerçek bir yabancı işçi politikasıyla bağdaşmadığını belirtti. Fransa'daki Türkiye işçilerinin hızla çatısı altında örgütlendikleri CGT sendikası, yeni başbakana yabancı işçiler yararına alınması gereken tedbirleri içeren bir memorandum verdi.

Fransız Komünist Partisi'nin "Yabancı İşçiler için Sosyal ve Demokratik Yönetmelik" adlı kanun tasarısı uzun süredir gerici ve sağ partiler ve hükümetleri tarafından Parlamentodan geçirilmiyor.

Geçtiğimiz Başkan seçimlerini kıl payı kaybeden Sol Birlik bugün iktıdarda olsaydı, ilk iş olarak turist işçilerin normal işçi haline gelmelerini sağlıyacaktı.

İşte yabancı işçilerle Fransız işçilerin eşitliğini gerçekten savunanlarla, yabancı işçileri lâfazanlıkla uyutmak istiyen kapitalist Giscard hükümeti arasındaki fark.

N. GEMRİK, Fransa

Gaziantep'te toprak işgali

Gaziantep'in Şam köylüleri Ağanın gaspettiği köy topraklarını işgal ettiler. Bunun üzerine, kadastro ve bilirkişi heyetleri ile jandarmayı çağıran Ağa, köylülerden hakettiği cevabı aldı. Getirdiği heyetlerle birlikte köylülerden dayak yediler. Köylüler havaya ateş açan jandarmalarla da çatıştılar. Sonunda 10 köylü gözaltına alındı.

Topraksız ve az topraklı köylülerimiz yıllardır Toprak Reformu bekliyorlar. Yıllardır ağalar, tefeciler, bezirgânlarca aç bırakılıyorlar; onların partilerinin 50 yıldır engellediği Toprak Reformunu sonunda bizzat köylülerin kendileri yapmaya kalkınca da karşılarına jandarma süngüsü, karakol dayağı dikiliyor.

Köylüler topraksız kaldıkları sürece, jandarma zulmü para etmez. Toprak kavgası sürüp gidecektir.

UYARI KÖŞESİ

ÇOCUK PARALARINA DİKKAT!

Her üç kişide ikimizin ücreti düşüyor

1.1.1975 ten itibaren yürürlüğe girecek olan yeni Vergi Kanunu ile yeni Çocukparası Kanununda da değişiklik yapılacaktır. Çocukparası Kanununda yapılacak değişiklikle, vatandaşın Vergi Kanunu ile meydana gelecek zararını kapatma yoluna gidileceği iddia edilmektedir.

Ancak, işçinin yararına gibi görünen bu Kanun, tatbikatta yalnız yerli işçilere, Ortak Pazar ülkeleri işçilerine ve çocuklarını buraya getirmiş bulunan Ortak Pazar dışı ülkeler işçilerine yarıyacak. Ev, okul, kindergarten vs. yokluğundan çocuklarını yanına alamamış Ortakpazar dışı ülkeler işçilerine ise, aynı Vergi sistemine tâbi tutulmalarına rağmen, memleketlerindeki hayat şartlarına ve de hükümetleriyle yapılacak pazarlığa göre, az bir miktar çocuk parası ödenecek.

Alman Çalışma Bakanlığı, gerekçe olarak, buradan gönderilen Çocukparalarının oralardaki işçilerin aylık gelirinden fazla olduğunu göstermektedir. Hattızatında bu değişiklik, Alman Hükümetine senelik tahmini olarak 600 milyon ile 1 milyar Mark arasında bir tasarruf sağlıyacaktır.

Yeni kanundan en çok biz Türkiyeli işçiler zarar görecegiz. Zira, istatistiklere göre, Türkiyeli işçilerin en çok % 35 i çocuklarını buraya getirmişlerdir. Üçte ikisi getirmemiş durumdadır. Böylece, çocuklarını getirmemiş işçiler, Alman Hükümetini okul, kindergarten, ev gibi bir çok külfetten kurtarmış olmalarına rağmen, bir nevi cezalandırılmış olacaklardır.

Alman Hükümetinin tutumu haksızdır. Uzun bir zamandır, yabancı işçilerin çocuklarını getirebilmeleri için hiç bir tedbir alınmamıştır. Kaldı ki, yabancı işçiler ödedikleri vergilerle, bunun için ihtiyaç duyulan parayı kat kat fazlasıyla şimdiye dek ödemişlerdir. Şimdi bu Reformlarla (?) yabancı işçiler güç durumda bırakılmaktadır.

Sızan haberlere göre, Alman Hükümeti, bu konuda anlaşmaya yanaşmıyan Hükümetlere her türlü baskıyı kullanacak ve hattâ yapılmış olan Sosyal anlaşmaların bile feshi yoluna gidilecektir.

Arkadaşlar, bu durum karşısında hepimize âcil görevler düşmektedir.

ÇOCUK PARALARINDA EŞİTSİZLİK İSTEMİYORUZ. MEMLEKETTE KALMIŞ ÇOCUKLARIMIZA DA AYNI PARA ÖDENMELİDİR.

HÜKÜMETE BU TALEBİMİZİ DUYURALIM. İMZA KAMPANYALARINA KATILALIM. TOPLANTI VE YÜRÜYÜŞLER YAPALIM.

Sesimizi duyurmazsak, sonunda kaybeden bizler olacağız.

Hepinize başarılar.

Danışman

MEKTUPLAR.. DEYİŞLER...

19.6.1974

Değerli İşçi Gazetesi,

Göndermiş olduğunuz 17 sayı 9.6.974 tarihli gazetemi aldım. Çok sevindim. İşçi Gazetesini elime aldığımda ufukta bir geminin gözüktüğünü mücdeliyordu. Rotasını sorar gibi bakmış olacağım ki gazetem dile geldi. Rotasının doğu, limanın Samsun olduğunu söyledi. Sevindim, memnun oldum.

Samimi selâmlarımı sunar, başarılar dilerim. (...) O ZAMAN isimli şiirimi Gazetemizde yayınlamanızı arzu ediyorum. Devamlı şiir gönderebilir miyim? Mevcut şiirlerim vardır. Mücadelemizde başarılar dilerim.

Samimi selâmlarımla.

Hasan YILMAZ, 6113 Babenhausen

O ZAMAN ★ ★ ★

Bir gün konuşmak sırası gelirse bize
Ki o zaman kurtulmuş olacağız sömürülmekten
Yıkılacaktır bu saltanat, devrim olacaktır
Haklı haksızdan hakkın alacaktır o gün

Sabretmenin de bir sınırı vardır ya
Biz bu sınırı aşdık da geldik buraya
Arkamızdan ağlattık ana babayı
Biz bütün acıları aldık da geldik

Atatürk vatanı kurtardı, devrimler yaptı
38'den 74'e iktıdarlar hani ne yaptı?
Karış karış vatanı geri bıraktılar
Utanmazlar sonunda bizi Avrupa'ya sattılar

Evimiz yok vatanımızda temelden
Kompırador apartman yapar demir betondan
Yıkılacaktır o gün o saltanat temelden
Ki o zaman kurtulmuş olacağız sömürülmekten

Hasan Yılmaz'ım, yazarım böyle
El ne derse desin, gerçekler böyle
Yıkılacaktır bu saltanat temelden
Ki o zaman kurtulmuş olacağız sömürülmekten

Hasan Yılmaz

Sevgili Kardeşimiz,

"Devamlı şiir gönderebilir miyim?" diye soruyorsunuz. Tabiî gönderebilirsiniz. Şiir de gönderebilirsiniz, daha başka haber ve yazılar da. İşçi Gazetesi sizlerin gazetenizdir. Oraya işçi arkadaşlar yazı yazmıyacak ta, kimler yazacak?

Geçen 18.ci sayımızda bir Duyuru yayınlamıştık. Gazetemizin sayfaları dar ve yazılacak konular pek çok olduğu için, bize gelen bütün şiirleri, hikâyeleri vs. gereği gibi değerlendiremiyoruz. Onun için, ya bir Sanat ilâvesi, yahut bağımsız bir Sanat dergisi çıkarmayı düşünüyoruz.

Tüm işçi arkadaşlar bu konudaki düşüncelerini İşçi Gazetesine yazarlarsa, bize ışık tutmuş olurlar.

İçten selâmlar.

İŞÇİ GAZETESİ

ABONE FİŞİ

İŞÇİ GAZETESİ'ne abone olmak istiyorum. Abone bedeli olan .... parayı gazetenin Postscheckkonto'suna göndermiş bulunuyorum.

ADI ve SOYADI: ....

ADRESİ: ....

....

Başlıyacağı sayı: ☐ 6 aylık: ☐ 1 yıllık: ☐

Abone bedelini havale ettikten sonra, bu fişi doldurup gazetemize gönderirseniz, İŞÇİ GAZETESİ'ne derhal abone olabilirsiniz.

Gelsenkirchen KONGRESİ

Gelsenkirchen Türk İşçi Derneği'nin olağanüstü genel kurul toplantısı 30 Haziran pazar günü 250'nin üstünde üye ile yapıldı. İşçilerin büyük ilgi gösterdiği genel kurulda yeni yönetim kurulu ve diğer organlara işçi arkadaşlar seçildi. Eski yönetim kurulunun bazı üyeleri toplantıyı terketti ve faaliyet raporunu [illegible].

[illegible] ... Daha sonra söz alan işçiler, gerçek işçi gönüllüleri olan aydınlara değil, eski yönetim kurulu ve onun yanında yer alan yozlaşmış aydınlara karşı olduklarını, işçi sınıfından yana olan aydınların, gerçek işçi gönüllülerinin kendileriyle beraber olduğunu belirttiler.

TDF, işçiden yana çalışacağına yürekten inandığı yeni yönetim kurulunu ve Gelsenkirchenli işçileri kutlar ve mücadelelerinde başarılar diler.

PATRON dize geldi

AHLEN-KALDEWAI

İŞÇİLERİN DAYANIŞMA VE DİRENİŞLERİ KARŞISINDA ONLARA HAKLARINI TANIMAK ZORUNDA KALDI.

Daha önceki sayımızda haberini verdiğimiz, Ahlen'deki Franz Kaldewei firması Patronunun haksız işlemi karşısında, işçi arkadaşlarımız Sendikaları safında birleşerek mücadeleye girişmişler ve haklı oldukları meselede Patronu dize getirmişlerdir.

Yapılan toplantıda, Patron geri çekilmiş ve haksız yere işçilerin aylık ücretlerinden kestiği paraları geri ödemiştir.

A. Salıncaklı

Haşhaş ekimi 7 ilde Serbest bırakıldı

Haşhaş Anadolu'daki binlerce köylü ailesinin tek geçim kaynağıdır. Bilindiği gibi, faşist Erim hükümetinin [illegible] kaynağı [illegible] Amerika'nın baskısıyla Türkiye'de haşhaş ekimi tümden yasaklanmıştı.

"Hür Basın"ımızın gösterdiği: "Zavallı Amerikan gençlerini şu kötü esrar illetinden kurtarmak" gibi göz yaşartıcı, insanı heyecana garkeden sebeplerle, zaten yarı aç olan köylülerimiz, "Türklüğün adının yükselmesi uğruna!" tamamen açlığa terkedildiler. Nasıl olsa onlar açlığa alışıktılar. Ölmezlerdi.

Öte yandan, açlıktan ölmeyi kabul etmiyen olursa, "balyoz" hazırdı. Faşizmin hapishaneleri, işkenceleri başka kimler içindi ki?

Gerek Amerikan, gerekse yerli "Hür Basın"ımızca kışkırtılan bu insanlık gösterileri. Yenicami edebiyatı palavraları ardında yatan gerçekler ise bambaşkaydı.

Amerikalı sentetik uyuşturucu madde imal eden parababaları kendi pazarlarında ortak istemiyorlardı. Bu yasaklama ile kârları biraz daha artacaktı.

Bugün Ecevit hükümeti haşhaş ekimini serbest brakmakla bu haksızlığa kısmen son vermiş oluyor. Kısmen diyoruz, çünkü yoksul köylülerimizin sömürülmesi devam ediyor.

Bu alanda önemli bir problem de kaçakçılığın önlenmesidir. Hükümet bu konuda gerçekçi değil. Şöyle ki: Devlet haşhaş üreticisine kiloda 100-500 TL ödüyor. Kaçakçı ise, 3-4000 TL.. Afyonun dışarıda kilosu: 13.000,- TL..

Aradaki bu korkunç fiyat farkı var oldukça, devlet üreticiye keyfinin, yâni sömürü düzeninin emrettiği fiyatı ödemeye devam ettikçe, kaçakçılık "sıkı denetim" le önlenemez. Tek çare haşhaş üreticisinin insafsızca sömürülmesini ortadan kaldırmak, fakir köylümüzün ürününü gerçek değeri üzerinden satınalmaktır.

TSİP

► Baştarafı 1. sayfada

Apaçık iki sebepten. Bir, kendileri tepeden tırnağa teşkilâtlanıp; iki, bizi çil yavrusu gibi dağınık, teşkilâtsız bırakıyorlar. Bir sürü dernekleri, kulüpleri, odaları vakıfları, beş-altı siyasi partileri var. Bu partileri bir kayıkçı dövüşü tutturuyorlar; ayıramıyorsunuz kimin ne mal olduğunu.. Biz ise, şurda bir dernek kurmaya kalksak, bin bir türlü tertip, hile ile yıkmaya çalışıyorlar.

Bu soyguna, sömürüye ve zulme karşı mücadele ediyoruz, edeceğiz. Her türlü mücadelemizi teşkilâtlı, her biçimde, her yerde teşkilâtlı yürütmemizin gereği gün gibi açık. Peki, bu mücadelemizin öncüsü, kılavuzu, kurmayı nerede? Askerlikte kurmaysız bir ordunun savaş kazandığı görülmüş müdür?

İşte, işçi sınıfının siyasî Partisi, bizim sömürüye, baskı ve tahakküme karşı yürüttüğümüz mücadelenin öncüsü, kılavuzu, kurmayıdır.

Bugün Türkiye'de, TSİP'in kuruluşu, biz işçiler için, yurtdışında da olsak, bu kadar önemlidir, sevindiricidir. Beğenmediğimiz yanları olabilir, olacaktır. Olsun. Etrafında kenetlenip, kendimiz tamir edeceğiz eğrisini, aksağını. Parababalarına yem etmeyiz ama. Bizim, işçi sınıfının tavrı budur ve böyle olmalıdır.

Bazı sorular gelebilir aklımıza. CHP de işçilerin partisi değil midir? Değildir. Bunu en başta CHP'liler söylüyor. CHP'li ilericiler partiyi köylülerin partisi yapmaya çalışıyorlar, öyle söylüyorlar.

TSİP'in kuruluşu CHP'yi zayıflatmaz, bölmez. CHP halktan yana, demokrasiden yana, özgürlükten yana bir şey mi yapmak istiyor? Onu en başta işçiler ve onların siyasî partisi destekler. Seçimlerde de öyle olmadı mı? CHP halktan yana konuştu seçim meydanlarında. Bütün büyük şehirlerdeki işçi kardeşlerimiz ona oylarını verdiler. Şimdi gene İşçi-Köylü yararına birşey mi yapmak ister? Her zaman, teşkilâtlı olarak, daha güçlü destek olunur CHP'ye.

TSİP'in kuruluşu hepimizi sevindirdi. Bütün dileğimiz, işçilerimizin umudunun boşa çıkarılmamasıdır.

Geçmişteki acı tecrübeleri biliyoruz: Parti yönetimini ele geçirenler, kendilerine kul olmıyacak işçiyi yahut aydını örgüt dışına iterek, kendi rahatlarını ve çıkarlarının günün âcil görevlerine tercih ederek, Türkiye işçi sınıfı hareketini çıkmaza sokmuşlardır.

TSİP'ten, Türkiye işçi sınıfının yüz yıla yaklaşan mücadelesinin günümüzdeki bilinçli temsilcisi olma sorumluluğunu beklemek hakkımızdır.

TSİP'in Adresi:
Başmusahip Sok. Tan Ap. 10/2, Cağaloğlu - İstanbul

Ozan Gözüyle

SUÇLU ARANIYOR

III

Ondört Ekim'den sonra, hemen unutuldu dün
Yeni bir çiftleşme oldu, adı: Selâmün-Akgün
Üç aylık oldular amma, dun neysek oyuz bugün

Ben yazayım siz okuyun, buna da koyun mim
Uyanın uyumayın, bakın hele suçlu kim?

Yeni gelin Necmettin, Karaoğlan damadımız
İstiyoruz çıkmasın boynuzluya adımız
Bizim taaa dünden kırık kolumuz kanadımız

Ben yazayım siz okuyun, buna da koyun mim
Uyanın uyumayın, bakın hele suçlu kim?

Bilmiyoruz ne kadar dayanacak bu yapı
Yırtık yeri yamadan çok, daha büyük çapı
Onlar akılları sıra yutturduk derler hapı

Ben yazayım siz okuyun, buna da koyun mim
Uyanın uyumayın, bakın hele suçlu kim?

Bizse yuttuk bu hapı, devrimin Doktor'undan
Uyutacak bir nesne, vallahi yoktur ondan
"Uyarmak için uyan" sözleri çoktur ondan

Ben yazayım siz okuyun, buna da koyun mim
Uyanın uyumayın, bakın hele suçlu kim?

Uyuku hapı tesirsizse, uyananlarda mı suç?
Envayi çeşit zorbalığa dayananlarda mı suç?
Maskeye, binbir kılığa boyanananlarda mı suç?

Ben yazayım siz okuyun, buna da koyun mim
Uyanın uyumayın, bakın hele suçlu kim?

Uyanan bütün gözler sömürene bakarsa
Hakkını sömürene halk tokadı çakarsa
Zeytin yağı nasıl ki su yüzüne çıkarsa

Ben yazayım siz okuyun, buna da koyun mim
Elbette ki görecek bu halk bir gün suçlu kim?

Suçlu mu aranırmış dostlarım bu zamanda
Zikzaklar çize çize, bizi koyman gümanda
Anlaşılan kardaşlar "kabahat Tercüman'da"

Ben yazayım siz okuyun, buna da koyun mim
Uyanın uyumayın, bakın hele suçlu kim?

Çifte telli oynuyor "Tercüman'ın zevatı"
Aracı-tefecilerden alıyorlar govatı
Suçluya çanak tutuyor, "Kabaklı" kavatı

Ben yazayım siz okuyun, buna da koyun mim
Uyanın uyumayın, bakın hele suçlu kim?

Hasan DOĞAN
Batıberlin

konsolosluktá

▷Baştarafı 1. sayfada

solosluğa gidiyor. İşini yapmıyorlar. Sikâyet için gittiği Tarakçı onu kovuyor. K.T.: "Beni babanın evinden mi kovuyorsun?" deyince de, memurlarını üzerine saldırtıyor.

● Kocası "Kader kurbanı" olan S.T. adındaki işçimiz de çocuğuna baktırabilmek için kız kardeşine davetiye çıkarmaya gidiyor. Konsoloslukta hakaretle karşılaşıyor.

● F.A. adındaki işçimiz ise, henüz askerliğini yapmamış. Karısı yeni doğum yaptığından tecil istemeye gidiyor. Aldığı cevap: "Bana mı sorup çocuk yaptın?" oluyor. Tecil de vermiyorlar.

Bunun üzerine F.A. Alman patronuna telefon ettiriyor, Alman'ın isteği üzerine bir ay tecil veriyorlar. Fakat bir ayın sonunda, yeni doğmuş çocuğuyla karısından ayrılıp Türkiye'ye gitmek zorunda kalıyor.

Gidince, bir de ne görsün? Askere alınması için daha 6 ay beklemesi gerekmiyor muymuş?

Şimdi F.A. aç ve perişandır.

SORUYORUZ:

Devlet görevlilerinin vazifesi vatandaşlara hizmet etmek midir? Yoksa, onlara hakaret etmek, onları sefalete sürüklemek midir?

Ecevit hükümetinden, bu tür uygulamalara son verdirmesini ve sorumluluların cezalandırılmasını istiyoruz.

İşçi Gazetesi ● 15 günde bir çıkar ● Unkostenbeitrag 30 Pf. ● Basım Yeri: Eigendruck im Selbstverlage
Sahibi: T D F - AVRUPA TÜRKİYELİ DEMOKRATİK İŞÇİ DERNEKLERİ FEDERASYONU
Sorumlusu: A. Börçek Yazışma Adresi: 6 Frankfurt/M Postamt 17 Postlagerkarte A 013419
ABONESİ: 6 aylık 7.5 DM, 1 yıllık 15.- DM ● POSTSCHECKKONTO: 134313 - 602 Ffm